

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Луковит, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ**

при участието на секретаря **Н.П.Х.**
като разгледа докладваното от **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ** Гражданско дело
№ 20224320100144 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод подадена искова молба от „А. 2011“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Д.Ц., чрез адв. С. Х. от АК – Ловеч, срещу „П.А.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от И. П. И., с правно основание: чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД – с цена на иска 30 429.87 лв., от които главница в размер на 24650.89 лв. и лихва в размер на 5778.98 лева.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 16.07.2019 г. „А. 2011“ ООД е сключило договор с „П.А.“ ЕООД, за предоставяне на ползване на земеделска земя с обща площ 706.846 дка, по приложен списък неразделна част от договора, находяща се в землищата на с. Дерманци, с. Тодоричене и с. Дъбен, за срок от 1 /една/ стопанска година, от 01.10.2019 г. до 31.09.2020 г., при цена определена като годишно наемно плащане в размер общ размер 29 550,89 лева. Наетите имоти са индивидуализирани в приложен списък неразделна част от договора.

Твърди се, че страните са уговорили плащането на наемната цена да се извърши на две равни вноски, след издаване на фактура от Наемодателя „А. 2011“ ООД, съгласно чл. 4 от договора. За така договорената сделка Наемодателя е издал фактура от 29.10.2019 г. за първо плащане в размер на 14775.45 лв. и фактура за второ плащане от 07.04.2020 г. в размер на 14775.44 лв.

Твърди се, че по издадените фактури Наемателя „П.А.“ ЕООД е заплатил по банков път на „А. 2011“ ООД съответно, сумата от 1900 лв. на 22.02.2021 г. и 3000 лв. през месец август 08.2021 г. Твърди се, че ищецът е имал уговорка с „П.А.“ ЕООД, че ще плати остатъка от наемната цена до края на 2021 г., но за съжаление „П.А.“ ЕООД преустанови

всякакъв контакт с ищеца и не отговаря на многобройните телефонни обаждания и съобщения от негова страна, като дължимата сума от 24650,89 лв. не е погасена до настоящия момент.

Отправя се искане до съда да постанови решение, с което да бъде осъдено „П.А.“ ЕООД да заплати на ищеца сумата от 24650,89 лв., на основание чл. 79 , ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228, ал. 1 от ЗЗД, за неизпълнение на задължението си по договор за наем на земеделска земя от 16.07.2019 г., ведно с мораторна лихва за забава в размер на 5778,98 лв., считано от 01.11.2019 г. (падежа на първо плащане) до 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане), върху сумата от 14775,45 лв. и от 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022 г. (датата на подаване на исковата молба), върху сумата от 24650,89 лв. и върху цялата сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

Към исковата молба като писмени доказателства са приложени: Копие от договор за пренаемане на земеделска земя от 16.07.2019 г.; Копие от приложен списък на земите към договора за наем за 2019/2020г. за „П.А.“ ЕООД; Копие от фактура № 291 от 18.07.2019 г. издадена от „А. 2011“ ООД ; Копие от фактура № 308 от 29.10.2019 г. и копие от фактура № 323 от 07.04.2020 г.; Извлечение от сметка на дружество „А. 2011“ ООД за периода 20.02.2021 г. до 28.02.2021 г. и извлечение от сметка на дружеството за периода от 28.08.2021 г. до 03.09.2021 г.

С цел изясняване на отнусими към договора факти и обстоятелства, се отправя молба да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза, като вещото лице след запознаване с доказателствата по делото и извърши проверка в счетоводствата на „П.А.“ ЕООД и „А. 2011“ ООД да отговори на следните въпроси: 1. Осчетоводени ли са фактурите от 18.07.2019 г. от 29.10.2019 г. и от 07.04.2020 г. в счетоводствата на двете дружество, включени ли са в дневниците им, съответно за месец октомври 2019 г. и месец април 2020 г.; 2. Установяват ли се плащания по сметка на ищцовото дружество, освен посочените от ищеца на 22.02.2021 г. и на 03.09.2021 г., наредени от „П.А.“ ЕООД; 3. Какви са счетоводните операции и записвания в счетоводството на „А. 2011“ ООД за периода от 01.11.2019 г. до 18.03.2022 г., отнасящи се до контрагент „П.А.“ ЕООД, във връзка с изпълнение на договора от 16.07.2019г.; 4. Какъв е размера на задължението на „П.А.“ ЕООД по договор за пренаемане от 16.07.2019 г., както и размерът на мораторната лихва върху незаплатената част от наемното плащане за периода от 01.11.2019г. (падежа на първото плащане) до 18.03.2022г. .(датата на входиране на исковата молба в съда) и от 01.05.2020г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022г.(датата на входиране на исковата молба в съда).

Препис от исковата молба и доказателствата са връчени на ответното дружество „П.А.“ ЕООД на 11.04.2022 г. по реда на чл. 50, ал. 3 и ал. 1 ГПК на представляващия дружеството – И. П. И.. В предоставения 1-месечен срок не е представил отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, се представлява от процесуален представител – адв. С. Х. от АК - Ловеч. Излага становище, че поддържа исковата молба, както и че представените от ищеца доказателства не са оспорени от ответната страна, няма

възражение и отговор по исковата молба. Сочи се, че явно ответникът признава иска, тъй като не е възразил или представил доказателства опровергаващи нашите твърдения. Отправя молба съдът да постанови неприсъствено решение.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован по реда на чл. 58, вр. с чл. 50, ал. 3 и ал. 1 ГПК, чрез представляващия дружеството – И. П. И., не изпраща представител и не изразява становище по съществото на спора.

От страна на ищеца е направено искане за произнасяне на съда с неприсъствено решение.

Предявеният иск е с правна квалификация на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228, ал. 1 от ЗЗД, предявен от „А. 2011“ ООД против „П.А.“ ЕООД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 24650,89 лв., за неизпълнение на задължението си по Договор за наем на земеделска земя от 16.07.2019 г., ведно с мораторна лихва за забава в размер на 5778,98 лв., считано от 01.11.2019 г. (падежа на първо плащане) до 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане), върху сумата от 14775,45 лв. и от 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022 г. (датата на подаване на исковата молба), върху сумата от 24650,89 лв., ведно със законната лихва върху цялата сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

В случая от данните по делото е видно, че е налице първата предпоставка по чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК, тъй като ответникът, редовно уведомен не е представил в законовия едномесечен срок писмен отговор по чл. 131 от ГПК, не е ангажирала доказателства и не се е явил в първото по делото съдебно заседание, без да е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, като изрично са му указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание. Наред с това налице е и втората предпоставка на чл. 239, ал. 1, т. 2 от ГПК – вероятна основателност на иска.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице условията на основание чл. 239, ал. 1, вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Осъдителният иск е процесуално допустим и е с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 228, ал. 1 от ЗЗД. Ответникът не оспорва фактите, че страните са били в договорно правоотношение, тъй като на 16.07.2019 г. между „А. 2011“ ООД и „П.А.“ ЕООД, е сключен договор за предоставяне на ползване на земеделска земя с обща площ 706.846 дка, по приложен списък неразделна част от договора, находяща се в землищата на с. Дерманци, с. Тодоричене и с. Дъбен, за срок от 1 /една/ стопанска година, от 01.10.2019 г. до 31.09.2020 г., при цена определена като годишно наемно плащане в размер общ размер 29 550,89 лева. Наетите имоти са били индивидуализирани в приложен списък неразделна част от договора.

Не се оспорва, че страните са уговорили плащането на наемната цена да се извърши на две равни вноски, след издаване на фактура от наемодателя „А. 2011“ ООД, съгласно чл. 4 от договора. За така договорената сделка наемодателя /ищецът/ е издал фактура от 29.10.2019 г. за първо плащане в размер на 14775.45 лв. и фактура за второ плащане от 07.04.2020 г. в размер на 14775.44 лв.

Не се оспорва от страните и факта, че по издадените фактури наемателят „П.А.“ ЕООД е заплатил по банков път на „А. 2011“ ООД съответно, сумата от 1900 лв. на 22.02.2021 г. и 3000 лв. през месец август 08.2021 г., като дължимата сума от 24650,89 лв. не е погасена до настоящия момент.

За да приеме, че така предявеният иск е вероятно основателен по смисъла на чл. 239, ал. 1, т. 2 от ГПК, съдът съобрази посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства: Копие от договор за пренаемане на земеделска земя от 16.07.2019 г.; Копие от приложен списък на земите към договора за наем за 2019/2020г. за „П.А.“ ЕООД; Копие от фактура № 291 от 18.07.2019 г. издадена от „А. 2011“ ООД; Копие

от фактура № 308 от 29.10.2019 г. и копие от фактура № 323 от 07.04.2020 г.; Извлечение от сметка на дружество „А. 2011“ ООД за периода 20.02.2021 г. до 28.02.2021 г. и извлечение от сметка на дружеството за периода от 28.08.2021 г. до 03.09.2021 г.

Съдът съобрази и заключението на вещото лице по допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза, от което се установява, че фактурите от 18.07.2019 г. от 29.10.2019 г. и от 07.04.2020 г. са осчетоводени в счетоводствата на двете дружества и са включени в дневниците им, съответно за месец октомври 2019 г. и месец април 2020 г. По сметка на ищцовото дружество „А. 2011“ ООД, освен посочените от ищеца на 22.02.2021 г. и 03.09.2021 г., не се установяват плащания, наредени от „П.А.“ ЕООД. Счетоводните операции и записвания в счетоводството на „А. 2011“ ООД за периода 01.11.2019 г. до 18.03.2022 г., отнасящи се до контрагент „П.А.“ ЕООД, във връзка с изпълнението на договора от 16.07.2019 г. са описани в констатациите от проверката. Задължението на „П.А.“ ЕООД по договора за пренаемане от 16.07.2019 г., е в размер на 24650,89 лв. и размера на мораторната лихва от 5651,34 лв. в т.ч.: върху незаплатената част от наемното плащане за периода от 01.11.2019 г. (падежа на първото плащане) до 18.03.2022 г. (датата на входиране на исковата молба) е в размер на 3361,60 лв., и от 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022 г. (датата на входиране на исковата молба в съда) е в размер на 2289,74 лева.

Предвид изложеното дотук, съдът приема, че ответникът „П.А.“ ЕООД следва да бъде осъден да заплати на ищеца „А. 2011“ сумата от 24650,89 /двадесет и четири хиляди шестстотин и петдесет лева и 89 ст./ лева, за неизпълнение на задължението си по Договор за наем на земеделска земя от 16.07.2019 г., мораторна лихва за забава в размер на 5651,34 /пет хиляди шестстотин петдесет и един лева и 34 ст./ лева, считано от 01.11.2019 г. (падежа на първо плащане) до 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане), върху сумата от 14775,45 лв. и от 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022 г. (датата на подаване на исковата молба), като претенцията до пълния претендирам размер от 5778,98 лв., следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана, ведно със законната лихва върху цялата сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

Ищецът претендира да му бъдат възложени сторените разноски в размер на 2 367.19 лв., включваща – 1217.19 лв. заплатена държавна такса, 350.00 лв. заплатен депозит за вещо лице и 800.00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Съобразно изхода на делото, съдът на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да присъди в полза на ищеца направените от него разноски в настоящето производство съразмерно с отхвърлената част от иска /частично мораторна лихва за забава/ в размер на 2 357.26 лева.

Воден от горното и на основание чл. 239 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „П.А.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на „А. 2011“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от 24650,89 /двадесет и четири хиляди шестстотин и петдесет лева и 89 ст./ лева, за неизпълнение на задължението си по Договор за наем на земеделска земя от 16.07.2019 г., мораторна лихва за забава в размер на 5651,34 /пет хиляди шестстотин петдесет и един лева и 34 ст./ лева, считано от 01.11.2019 г. (падежа на първо плащане) до 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане), върху сумата от 14775,45 лв. и от 01.05.2020 г. (падежа на второ плащане) до 18.03.2022 г. (датата на подаване на исковата молба), като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията до пълния претендиран размер от 5778,98 лв., като неоснователна и недоказана, ведно със законната лихва върху цялата сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК „П.А.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на „А. 2011“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес

на управление: ****, сумата от 2 357.26 /две хиляди триста петдесет и седем лева и 26 ст./ лева, представляваща направени разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 от ГПК.

ПРЕПИС от неприсъственото решение, на основание чл. 240, ал. 1 от ГПК, **ДА СЕ ВРЪЧИ** на ответника, който има право на защита срещу неприсъственото решение по чл.240, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____